

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાસ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનન્દ પ્રકાશ.

પુસ્તક ક્ર. ૬. વિક્રમ સંવત્ ૧૯૬૪. ભાદરવો. અંક ૨ જો.

પ્રભુસ્તુતિ.

શાર્દૂલવિકીરિત.

જે સુણી ^૧શ્રવણે ^૨સુધા વરપતી વિજ્ઞાનને ^૩અપેતી,
જે આનંદ ^૪અમંદ અર્પણ કરી સંતોષથી ^૫તર્પતી,
જે આ ^૬ભારત સર્વ ભવ્યજનના ઉદ્ધારને આચરે,
તે વાણી જિનવીરની જગતમાં ઉચોત સારો ધરે. ૧

ગુરુસ્તુતિ.

માલિની.

જગણિત ગુણધારી, વિશ્વમાંહે ^૮વિહારી,
પ્રવચન મન ધારી, સર્વને લે સુધારી ;
હૃદય વચન કાચે, સર્વદા નિર્વિકારી,
જયજય ^૯અનગારો, ધર્મ ઉચોત કારી. ૧

૧ કાને. ૨ અમૃત. ૩ અર્પણ કરતી. ૪ ધણો. ૫ તૃપ્તિ આપતી.
૬ ભારતખંડના સર્વ ભવ્યજનને. ૭ અસંખ્ય. ૮ વિદાર કરનારા ૯ મુનિઓ.

૨૬

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

સદ્ગુણલાલનો સંસ્કૃત સંસાર.

(બાળનીતિધર્મ.)

પ્રકરણ ૧ બુ.

“ ક્વચિદ્ વિદ્વદ્ગોષ્ઠી ક્વચિદપિ સુરામત્તકલહઃ
 ક્વચિદ્ વ્રીણાવાદઃ ક્વચિદપિ ચ હાહેતિરુદિતમ્ ।
 ક્વચિદ્ રમ્યા રામા ક્વચિદપિ ચ જરાજર્જરતનુઃ
 ન જાને સંસારઃ કિમમૃતમયઃ કિં વિષમયઃ ॥

“ He (man)

Created half to rise and half to fall,
 Great lord of all things, yet a prey to all,
 Sole judge of truth, in endless error hurled,
 The glory, jest and riddle of the world. ’

“ હે પ્રભુ, ન્યારેદશ દૃષ્ટાન્તે દુર્લભ છતાં પણ પાંચે ઇન્દ્રિ-
 યોથી પૂર્ણ એવો મનુષ્ય હેહુ મને આ ભવમાં પ્રાપ્ત થયો છે ત્યારે
 મારી એ સ્થિતિને પૂરી બાંધબેસતી પ્રમાણિકપણાની પદવી મને
 પ્રાપ્ત થાઓ. કારણ કે કહ્યું છે કે સત્યમેવ જયતે નાનૃતમ્ ।

“ આપણા જનસમાજમાં પ્રત્યેક વ્યક્તિ બે પોતાની સ્થિ-
 તિનો વિચાર કરી જોશે તો પોતાના કરતાં વિશેષ બળહીન, વિશેષ

૧ મનુષ્ય ઉદયારત, ચઢતી પડતી, તડકા છાયા સહન કરવાને સર-
 નાપલો છે; સર્વ વસ્તુઓપર આશ્ચર્યકારક સ્વામિત્વ ભોગવતો છતાં પણ
 એને સર્વ તરફથી સંતાપ છે; સત્યનિર્ણય કરવા માટે ન્યાયાસને વિરાગ્યેલો
 એકલો ન્યાયાધીશ છતાં પણ અપાર દોષ સાગરમાં એકદમ ભ્રષ્ટતા પામેલો
 છે. આમ એ [મનુષ્ય] દુનીયાની સહીર્નિરૂપ છે, હાસ્યરૂપ છે અને
 એક ગૂઢ પ્રશ્નરૂપ પણ છે.

એ. પોપ નામના એક અંગ્રેજ કવિના

‘ Essay on man ’ માંથી.

સદ્ગુણલાક્ષ્મી સંસ્કૃત સંસાર.

૨૭

દીન, કે વિશેષ આધિ ઉપાધિમાં લીન અન્ય કોઈ જીવાત્મા એની દૃષ્ટિએ ચઢશે નહીં.

“ માણસજાતની ધારેલી જીન્દગી કે હયાતી સાધારણપણે સાઠ વર્ષની થવા આવે છે. તે પણ શરૂઆતથી તે અન્ત પર્યંત ક્ષણે ક્ષણે ભય અને અનેકવિધ આપત્તિઓથી ભરપૂર છે. આવી-માંની વળી અર્ધી તો માણસ જાત નિદ્રામાં, આજસમાં અને અનુ-દોગપણમાં નિર્જનન કરે છે. શેષ ત્રીશેક વર્ષ રહ્યાં તેમાં બાળપણ, યુવાવસ્થા અને વૃદ્ધાવસ્થા એ ત્રણે આત્મા. એ ત્રીશમાં કનિષ્ઠ ગણત્રીએ દશ વર્ષ બાળપણ, માંદગી અને અવસ્થાજન્ય કલેશાદિના ગ-ણવા જોઈએ. આ ગણત્રીએ ગણના કરતાં અખિલ જીન્દગાનીમાંથી માત્ર વીશ વર્ષ ખરા કામકાજનાં રહ્યાં ! અને એટલામાં પણ કાર્યોનો કેટલો અસહ્ય ભાર ? જાળણ પણ કેટલી ! સૌથી પહેલી તો નિર્વાહની ચિન્તા, સાજા માંદાની માવજત, મિત્રોનો મેળાપ, દુશ્મનોનો ડર, પરદેશને વિષે પ્રવાસ, સંબંધીઓના સંયોગ-વિયોગના સુખદુઃખ, આપારાદિના લાલાલાભનો હુર્ષ શોક, વખતનો બચાવ અને હિસાબ, ભૂતનો પશ્ચાત્તાપ અને ભવિષ્યનો વિચાર, ભાગ્યદેવીની કૃપા અને લક્ષ્મીનો સંબ્રહ, માનાપમાનની ફિકર અને વિપત્તિ-માં રક્ષણ ! કેટલું બધું સંભાળવાનું છે ? પેલા મહોલે મહોલે પોકારતા ભટકતા સાંધના શબ્દો ખરાખર સત્યજ જણાય છે—

“ જીન્દગી હયે યા કોઈ તુફાન હયે. ”

“ દો દિનકી જીન્દગીમેં ભલા કોઈ કયા કરે ? ”

“ આટલાં બધાં ઉપરાંત વળી સૌથી અગત્યની વાત રહી જાય છે તે તો જીવી—નિત્ય પરમાત્માની ભક્તિ, ગુરૂજનની સેવા અને બાળબચ્ચાંની કેળવણી આદિની સંભાળ—કેટલુંક સંભાળવું ? મારેજ અત્યારે પ્રભુના આપેલાં પુત્ર પુત્રીઓ છે એમને કેળવવાના સંબંધમાં કેટલું કરવાનું છે ? સાધારણ લોકનો વિચાર એવો છે કે બાળકોની નીતિ અને સંબંધી કેળવણીનો મુખ્ય આધાર

૨૯

આત્માનાં પ્રકારો

આળકોના ગુરૂ કે શિક્ષકપર રહે છે. પણ એ વિચાર ખરો નથી. અનુભવપરથી એવા છેવટપર આવી શકાય છે કે શિક્ષકો કરતાં માળાપો એ કામને માટે વધારે યોગ્ય ઠર્યા છે. ફરજ હોના સદ્વર્તનનો પાયો એમના જન્મ આપનાર માતૃપિતાના એ પ્રકારના પ્રયત્નોપરજ છે. એ પ્રયત્નોજ એમના ગૃહસ્થાશ્રમમાં આશીર્વાદ રૂપ થઈ પડ્યા છે. સદ્ગુણી માતૃપિતાએ પોતાની સંતતિને સદ્વૃત્ત બનાવવાને શિક્ષાપાઠરૂપ જળનું હુમેશાં એમની કોમળ મનલતાપર સિંચન કરવું જોઈએ.

“ (૧) સત્ય અન્તઃકરણ અને સાચા દિલથી ધર્મને અનુસરીને ચાલવું એજ સંસારી સુખનો મૂળ પાયો છે. (કારણ કે ઘર સંસારી સદ્ગુણોને ધર્મથી છૂટા પડી શકતા નથી.) (૨) અધર્મીપણથી હરહુમેશ ખરાબીજ નીપજે છે. (૩) કુટુંબ કલેશથી નિરન્તર માઠાં ફળ પ્રાપ્ત થાય છે. (૪) સ્ત્રી કેળવણીની પુરી આવશ્યકતા છે. (૫) સત્સંગતિ અને નીતિના પુસ્તકોના વાંચનથી અનેક વિધે લાભ થાય છે. (૬) નિર્મળ-નીતિ, નેકખાસીયત, કૃત્તમકરણી, સત્યવાદિપણું, પ્રમાણિકતા, દયા, આધીનતા, ઇત્યાદિમાંજ ખરી મોટાઈ છે; અને ખરી શ્રદ્ધા તથા સાચું મન એજ સંસારના સુખનો પાયો છે. અધર્મીઓને સીધી રીતે વારતાં તેઓ માનતા નથી, માટે એમને આડકતરી રીતે એમનાં કાર્યોને ભરમમાં ને ભરમમાં કહી બતાવવાં કે થોડી અઝઝવાળા પાણુ એઓ સમજી જાય.

“ ફરજ હોને કેળવવાં એ માત્ર ઉછેરી પાળી પોષીને મોટાં કરવામાં કે ઉદરનિર્વાહને માટે કોઈ સાધન શીખવી દેવામાં અથવા એમનાં લગ્નવિવાહ કરી આપવામાંજ નથી. પણ એમની વર્તણુકમાં નિર્મળતા, સ્વભાવમાં સુધારો, અને એમના વિચારમાં સત્યતાની વૃદ્ધિ કરવી એ પણ માતૃપિતાના અનેક ધર્મમાં એક ધર્મજ ગણવો.

“ પણ અફસોસ છે કે જનસમાજનો વિશેષ ભાગ પોતાના

સદ્ગુણોક્તિનો સંસ્કૃત સંહાર.

૨૬

ધર્મથી અજ્ઞાત છે. એક પણ પિતા પોતાની સંતતિને કેળવવાની પોતાની ફરજ પૂર્ણપણે પાળી શકતો નથી અથવા નથી દર્શાવી શકતો એમની આગળ પોતાની યોગ્યતાનો નમુનો, કે નથી પાડી શકતો એમનાં કોમળ મનપર પોતાની નીતિ રીતિ કે સદ્વર્તનની ઉત્તમ છાપ. આવો નમુનો બતાવ્યા શિવાય કે આવી છાપ પાડ્યા વિના, મનુષ્ય એમ ધારે કે પોતાની સંતતિ સુસ્વભાવવાળી કે સત્ય આચરણવાળી થશે, તો એઓની ધારણા વૃથા છે. “હીકરા તે દોલત, કેળવે તે ભોગવે” એજ કહેવત એમના મનમાં સર્વદા રમી રહેલી હોવી જોઈએ. માટે પ્રત્યેક માતૃપિતાએ પોતાની સંતતિને ઉત્તમ જીવન નિર્ગમન કરવાનો અભ્યાસ તથા અત્ય અને પ્રમાણિક નીતિ ભરેલી કરણીવાળી કેળવણી આપવાની ખાસ આવશ્યકતા છે. આજ અને એમાંજ ધર્મનો સમાવેશ થાય છે. નીતિ એજ ધર્મ (religion) છે. નીતિથી ધર્મને જુદો પાડવાનો પ્રયત્ન એ પુષ્પ-માંથી સુગન્ધ અને સૂર્યમાંથી પ્રકાશને જુદા પાડવાના પ્રયત્ન જેવો છે.

“એક તરફથી સરકાર કેળવણીને લગતા પુસ્તકોમાં અમુક ધર્મના સંબંધવાળું લખાણ પસંદ કરતા નથી, અને કહે છે કે એવા પુસ્તકોમાં ધર્મ સંબંધી કિંચિત લખાણ નજ આવવું જોઈએ. ત્યારે બીજી તરફથી જોઈશું તો આપણા દેશમાં જુદા જુદા મત મતાન્તરે એટલા બધા હુયાતીમાં આવેલાં દૃષ્ટિગોચર થાય છે કે એમ કહેવાને કોઈ બતની અડચણ નહિ આવે કે દરેક સો મનુષ્યો એક એક જુદો ધર્મ પાળે છે. વળી લોકોમાં સૂઝ પણ એટલે સુધી પેસી ગઈ છે કે એક ધર્મ કે મતવાળાઓની ગમે તેવી સારી વાન હોય છે, પણ અન્ય ધર્મ કે મતના અનુયાયીઓ એના તરફ દૃષ્ટિ સરળી કરતા નથી. આ આપણા લોકોની મોટી ખામી છે. દરેક સ્થળેથી સાર ગ્રહણ કરવો એ ઉત્તમ પુરૂષોની રીતિ છે. નરકમાંથી પણ રત્ન ગ્રહણ કરવાનું કહ્યું છે. વળી અમુક સ્થળોએ તો એક બીજા ધર્મવાળાઓની ભાષામાંજ ભેદ જણાય છે, જોકે એઉનો ભાવાર્થ એકજ જેવો હોય છે. આવી ખામતો પરત્વે બચ્ચાંઓના

૩૦

આત્મોન્નત્વ પ્રકાશી

જ્ઞાસાક્ષર્યા પ્રશ્નો થતા હોય, તેમનાપર ખાસ દૃષ્ટિ રાખી તેમને બહુ ઉત્તમ પ્રકારની વક્તવ્યતા આપવી જરૂરની છે. કારણ કે એમ કરવાથી એમની એ શક્તિ તેજપર આવે છે, અને નકલ કરવાની અભિરૂચિ એમના અંતઃકરણમાં વૃદ્ધિ પામતી જાય છે.

“ આપણાં બાળબચ્ચાંઓને કેળવણી આપવી એ આપણા પોતાના બ્રાહ્મવર્ગ પ્રત્યે પરસ્પર મૈત્રીભાવ, સહાયતા, તથા પરોપકારીપણાનો એક વિભાગ છે. આ વિષય પરત્વે જેટલી જેટલી અસાવધતા આપણે રાખીએ છીએ તેનું મુખ્ય પરિણામ આપણી અને આપણા દેશની અંધમ દશા છે. આવી જાતની કેળવણી આપણા બાળકોનેજ નહિ પણ ઉમરે પહોંચેલાઓને સુદ્ધાં આપવી અગત્યની છે. કારણ કે એઓ પણ મોટે ભાગે એનાથી જનસીંગ છે. પણ એક ઇંગ્લેન્ડ કહેવત છે કે, Charity begins at home “ દાનધર્મ પ્રથમ આપણે ઘેરથી શરૂ થાય છે. ” મોટે આપણી પ્રથમ ફરજ આપણાં બાળબચ્ચાંઓ અને આપણા કુટુંબીઓને સુધારવાની છે, ત્યાર પછી નજીક નજીકનો સંબંધ ગણતાં, પાડોશીઓ, પછી એક પોળ કે શેરીવાળા, પછી એક ગામવાળા, પછી એક દેશવાળા અને છેવટે બ્રાહ્મભાવથી સંયુક્ત એવા સર્વ મનુષ્યોને સુધારવાની ફરજ પણ આપણે શીર છે. પણ આ છેલ્લી વાત બહુ દૂરની લાંબેની વાત છે. મોટે અત્યારે જે કાર્ય હાથમાં લેવાનું છે—જે પ્રયત્ન કરવાનો છે, તે મારા ફરજદારને યોગ્ય રીતે કેળવી એમનાં જીવનને એક નમુનેદાર જીવન બનાવવાનો છે. સાંઘની “ તુફાન ” જેવી ‘ દો દિનકી ’ જીન્દગીમાં બની શકે તે કરવું છે. ”

આ વિચારો એક વખતે એક ગૃહસ્થના શુદ્ધ મનનશીલ, સંતુષ્ટ અંતઃકરણને વિષે (ઉદ્ભવી) રમી રહ્યા હતા.

એ ગૃહસ્થ કોણ ?

સદ્ગુણલાલને સંસ્કૃત સંસાર.

૩૧

પ્રકરણ બીજું.

અગાઉ એક વખતે ૪૦ સં ૧૮૬—ના વર્ષમાં—શહેરમાં ભારે મરકી ચાલી અને એનું જોર એટલું તો વધી ગયું કે એકલા મહોલામાંથી દરરોજ ત્રીશ ત્રીશ, ચાલીશ ચાલીશ માણસો એ નિર્દય મરકીના સપાટામાં આવી જઈ ભયંકર મૃત્યુને શરણ જવાં લાગ્યાં. આખા શહેરમાં જ્યાં જુઓ ત્યાં ઉજડ શ્મશાન જેવું દીસતું હતું, જ્યાં દૃષ્ટિ પડે ત્યાં ભય અને ગમરાટ. જે બજારોમાં અર્ધી અર્ધી રાત્રી સુધી રાહદારીઓની ધમાકાને લીધે સામા આવનારાના ખભા સાથે ખભા અથડાયા વિના રસ્તો પસાર કરી શકાતો નહીં, તે બજારો પણ એટલાં ઉજડ જણાવા લાગ્યાં કે ઘોળે દિવસે—ખરે ખપોરે પણ ત્યાં જતાં ડર ઉપજતો હતો. ફક્ત એક મૃત્યુનું બજારજ ગરમ હતું. ‘ જરી પુરાણા ’ ‘ ઘાસલેટ ’ આદિની ખુમ પાડી રસ્તે વેચનારા ફેરીઆઓના પોકાર સહંતર બંધ પડી ગયા હતા. માણસો એક બીજાને મળવા હળવા જવાની, મહેમાનદારીની, ઉજાણીની, દેવદર્શનની, ને સાબ્દ માંદાની બખર પુછવાની વાતને સુદાં દૂર સુકી બેઠા હતા. હરએક જણ પોતપોતાની દુઃખી સ્થિતિમાં ડુબેલું અને આ જીન્દગીથી નાઉમેદ થયેલું હતું. એઓ જીવતાં કહેવાતાં એટલુંજ, બાકી હતાં મુઠકાંથી પણ કનિષ્ઠ. નહોતી કોઈના દીલમાં કશી હિંમત, કે નહોતું કોઈના હાથ પગમાં બીલકુલ કોવત. કોઈ પોતે દુઃખનો ખાટલો લઈ પોતાના ઘરમાં પડેલું હતું, તો કોઈ પોતાના સંબંધીની એવી સ્થિતિ થયે એની સારવાર કરવામાં, તો કોઈ એ નિર્દય મરકીના ભોગ થઈ પડેલાને સંભારી સંભારી રડવા કુટવામાં પડેલું હતું. એ વખતના સઘળા ‘ કેસો ’ ખરેખરા અણચિન્તવ્યા હતા. નહિ કારણ કે નહિ સળળ, સાજાંતાજાં ચાલતાં હાલતાં એકાએક આરોગ્યમાં વિદ્ર આવતું ને પહેલેજ સપાટે શુદ્ધશુદ્ધ ઉડી જતી. જે ભાગ્યને બળે કોઈ બચવા પામતું તો પામતું. નહિંતર જેવી તબીબત નરમ પડતી કે સમજતું કે મૃત્યુ આવીને હમણાં ઉભું રહેશે, હમણાંજ મૃત્યુના પાંખમાં ફસાઈ પડ-

૩૨

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

વાનું છે. નહોતો મળતો. ‘વીલ’ કરવા ઇચ્છનારને ‘વીલ’ કરવાનો પણ વખત; દિવસ એ દિવસમાં માંદગી, દવા, પશ્ચાત્તાપ અને મૃત્યુ સૌ જાણે એકીવખતેજ પધારેલાં હોયની એમ દેખાવ થઈ જતો ને પડદો પડી જતો. ટુંકામાં એ કોઈ એવી આકાશ પાતાળ એક કરી નાખનારી મરકી આવી હતી કે ઘેર ઘેર એનાં નામનાં રૂદન ચાલતાં. થોડા માસ આ આપત્તિ એ શહેરમાં રહી પરંતુ એટલા અરસામાં તો શહેર કંઈ અર્ધ ઉપરાંત ખાલી થઈ ગયું. સેંકડો સ્ત્રીઓ વિધવા થઈ ગઈ, હજારો બાળકો માળાપ વિનાનાં થઈ ગયાં. ત્યાં પુછો ત્યાં કકળાટ ને ફરિયાદ શિવાય સાંભળવાનું જ નહિ.

અહો કાળ ! તારી કુટિલ ગતિ છે, તને ઉદ્ભવન કરવાને કોઈ પણ સમર્થ નથી. સહસ્રો નરપતિઓ અને સેંકડો ચક્રવર્તીને તે, વાયુ પ્રહીપનો નાશ કરે છે તેમ પ્રાણુરહિત કર્યા છે. એક ક્ષણે જેઓ હસતાં અને ગાતાં દેખાય છે તે અન્ય ક્ષણેજ તારા ભક્ષ થઈ પડે છે, એવું તારું કષ્ટપરંપરાયુક્ત આચરણ છે. આમ જાણતાં છતાં ભોગોપભોગની લાલસાવાળા પ્રાણીઓ પોતાના ઉત્તમ જન્મને વ્યર્થ નિર્ગમન કરે છે, ચિન્તામણિને કાચના કટકાની કિમ્મતે વેચી નાખે છે. ભવના ઉચ્છેદને અર્થ નથી દેખાતા પરમાત્માના ઉત્કૃષ્ટપદને, કે નથી ઉપાર્જન કરતા સ્વર્ગનાદ્વારને ખુલ્લું મુકવાને સમર્થ એવા ધર્મને.

(અખૂણું).

તંત્રી.

સદ્બોધરસરાજ.

ધર્મ શું ? જે આચરણને સર્વ સન્નનો પ્રશંસે તે ધર્મ અને જેને નિન્દે તે અધર્મ; અથવા (૨) જેનાથી ઉદય તથા કલ્યાણ થાય તેજ ધર્મ. અથવા (૩) જે કાર્ય આરંભથીજ ન્યાયયુક્ત

સદ્ગોષ્ઠરસરાજ.

૩૩

હોય તે ધર્મ, અથવા (૪) પ્રાણીમાત્રનું જેથી હિત થાય છે એવું સહાયરણુ તે ધર્મ. અથવા (૫) જન્તુને દુર્ગતિમાં જતાં ધરી રાખે, ધારણુ કરે-રક્ષણુ કરે તે ધર્મ. આ છેલ્લી 'ધર્મ' શબ્દની વ્યાખ્યા છે,

એવા વિશિષ્ટ ગુણયુક્ત 'ધર્મ' માં કદિ પણ ઉત્તમ પુરુષોએ પ્રમાદ ન કરવો; ન્યાયયુક્ત ઉપાયોવડે સમૃદ્ધિ મેળવવામાં પણ પ્રમાદ ન કરવો; અને વિદ્યાભ્યાસમાં પણ પ્રમાદ ન કરવો.

વિદ્યા ભણવી (કે જ્ઞાન સંપાદન કરવું) તે અર્થ સંહિત શીખતી. કેવળ મુખ પાઠ કરતાં શીખવું નહિ. કારણ કે અર્થ જાણ્યા વિના ભણ્યા ગણ્યાનો લેશ માત્ર લાભ થતો નથી. અર્થ નહિં જાણનારને શાસ્ત્રમાં વૃથા ભાર ઉપાડનાર એક થાંભલા જેવો કહો છે.

વળી ભણવું તે વ્યાકરણ વિના વૃથા છે. એવું ભણવું ભાંગેલી હોડીવડે નદીને તરવા જેવું, તથા પથ્થ પાળ્યા વિના ઔષધ લેવા જેવું છે.

વિદ્યા મેળવતી તે કેવળ નિર્વાહ માટેજ નહિં પણ સર્વ પ્રકારનું જ્ઞાન તથા કુશળતા પ્રાપ્ત કરવા માટે છે. માટે નિર્વાહ પુરતી વૈદ્ય-વિદ્યા, વ્યવહાર શાસ્ત્ર, કૃષિશાસ્ત્ર, વ્યાપારશાસ્ત્ર, શિલ્પ શાસ્ત્ર, અને અનેક જાતની કળાઓ, સામાન્ય નીતિ વગેરેનું જ્ઞાન સંપાદન કરી અવકાશને સમયે ઇતિહાસ, ચરિત્ર લેખન, ગાયનવિદ્યા, તર્ક વિદ્યા ઇત્યાદિ શિખવા-સમજવા.

આમ વિચારતાં શાસ્ત્ર અનન્ત છે, ને વિદ્યા ઘણી છે; આમુખ્ય થોડું છે ને તેમાં વિદ્વો અનેક છે. માટે જેમ હંસપક્ષી દુધ મિશ્રિત જળમાંથી દુધને ગ્રહણ કરે છે તેમ એ સર્વમાંથી સાર ગ્રહણ કરવો. ઉપર વિદ્યાઓ ગણાવી તેમનામાંથી એક સામાન્ય નીતિશાસ્ત્રનાં કેટલાંક વાક્યો-સૂત્રો, દોહન રૂપે નીચે પ્રમાણે કદાં છે:—

મહાજનો યેન ગતઃ સ પંથાઃ નિરન્તર મહા પુરુષોનું અનુસરણુ કરવું. કદાચિત્ એ પૂરેપૂરું ન થઈ શકે તેવું હોય

૩૪

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

તો થોડું થઈ એમનું અનુસરણ કરવું. કારણ કે એમના માર્ગમાં હશે ત્યાં સુધી તમે કલેશયુક્ત અવસ્થા નહિં અનુભવો.

પ્રત્યેક વ્યક્તિએ પ્રતિદિવસ ચોતાનું ચરિત્ર વિચારવું કે એ તે પશુની સમાન છે કે સજ્જનોની તુલ્ય છે.

સજ્જનોની ભેડેજ બેસવું; સંગતિ પણ એમનીજ રાખવી. વળી વિવાહ કે મૈત્રી પણ એ સજ્જનોની કરવી, દુષ્ટ જનોની સાથે લેશ પણ કામ પાડવું નહિં.

દેવ ન કરનારા, યાચના ન કરનારા, પરનિન્દા ન કરનારા અને વિના બોલાવે ન આવનારા—આવા પત્યર પણ દેવતા સમાન સમજવા.

અભ્યાસ કરનારનું સુખેત્વ જતું રહે છે, જાપ કરનારનું શાપ ટળી જાય છે; મૈત્ર રહેનારનો કલહ બંધ થાય છે અને જાત રહેનારનો ભય નાશ પામે છે.

યૌવનાવસ્થા જઈ વૃદ્ધાવસ્થા આવી હોય તોપણ ઉત્તમ પુરુષોએ હરેક પ્રકારે વિદ્યા ગ્રહણ કરવી. જો કે આવે સમયે એનું ફળ મળતું નથી, તોપણ અન્ય જન્મને વિષે એ સુલભ થાય છે.

જેનું અનિષ્ટ ઇચ્છતા હો એવાનું પણ કરવું તો સદા પ્રિય જ. જુઓ કે પારધી પણ મૃગનો ઘાત કરવા માટે સુસ્વર ગાય છે.

કનિષ્ઠમાં કનિષ્ઠ વ્યક્તિને પણ અપ્રિય વચન ન કહેવાની વાતને પુષ્ટિરૂપ વચન કહે છે કે પ્રહાર કરવો હોય ત્યારે મેં પ્રિય બોલવું, પ્રહાર કરી રહ્યા પછી વળી વિશેષ પ્રિય બોલવું, અને શિરઘેદ કરીને તો રૂદ્ધન સહિત અત્યંત પશ્ચાત્તાપ કરવો.

સજ્જનોની સલાહ લઈને સુચિન્તર પૂર્વક કરેલો બુદ્ધિશાળી પુરુષોનો સુકૃત્યોનો પ્રારંભ નિઃસંશય મોક્ષ પ્રાપ્તિરૂપ કાર્ય સિદ્ધિને આપનારો છે.

લેશ માત્ર ઉદય નહિં કરતાં આગસયુક્ત જીવન નિર્ગ-

સદ્બોધરસનાજ.

૩૫

મન કરનારાજ અર્થસંપત્તિ પ્રાપ્ત કરતા નથી એમ નથી; પરંતુ શઠ પુરૂષો, માયાકષ્ટવાળા અને લોક અવાજથી કરનારા પણ એ (અર્થ-દ્રવ્ય) મેળવી શકતા નથી. વળી એનાપર વાટ જોઇને બેઠેલાથી તો એ અર્થ-લક્ષ્મી પરાક્રમુખજ રહે છે.

સમુદ્ર જળને: અર્થી નથી છતાં નિરંતર જળથી ભરાયે ભય છે; માટે એ પરથી શિક્ષા એ મહુણુ કરવી કે પ્રત્યેક યોગ્ય પાત્ર થવા પ્રયત્ન કરવો કારણકે યોગ્ય પાત્ર પાસે સંપત્તિ સર્વદા આવી રહે છે.

કદાચિત્ કાકતાલીય ન્યાયે એટલે અચાનક-જવદલે લક્ષ્મી અપાત્ર-જનનો પ્રેમ કરતી જણાય તો એનો અર્થ એટલો લેવો જે એ તો એના સ્ત્રીપણાને અપલ સ્વભાવ છે.

તમે કોઇ કાર્ય મનમાં ધાર્યું હોય અથવા તો કોઇ કાર્ય વિષેની ઘટના કર્યા કરતા હો તો તમે એમાં અવશ્ય વિજથી નિવડશો એમ સમજજો; પરંતુ તેની શરત એટલી સાથે ખરી કે એનાથી કંટાળીને પાછા ન ફરતાં આગ્રહથી મંડ્યા રહેવું.

અજ્ઞાનને તમારાથી નિરંતર દૂર રાખો, પ્રમાદને તો તમારામાં પ્રવેશજ ન કરવા દો. યદ્કિંચિત્ તમારું જ્ઞાન છે તે સમુદ્રની પાસે એક ગિન્દુ માત્ર છે, તેનો મહ કદાચિત્ પણ ન કરો. કારણકે એ ત્રણ વાનાંએ હજારોનો સંહાર કર્યો છે.

મનુષ્ય જાતને પોતાના મિત્ર-સ્વજન કે ગંધુઓના દેનેહની, પોતાની બુદ્ધિની અને ધૈર્યની ખરી કસોટી આપત્તિ સમયેજ થાય છે.

પ્રારંભમાંજ વિપત્તિનો પ્રતિકાર કેમ કરવો એનું ચિન્તવન કરવું કારણ કે “ ઘર લાગ્યા પછી કૃપ ખોદાવે, આગ એ કેમ જોલવાશે તે ? ”

અન્યાયમૂલક વૈલવ કરતાં દારિદ્ર્ય સાહે; કારણ કે શરીર પણ પીનતા કરતાં કૃશતાથી શોભે છે.

કોઇપણ કાર્ય પરીક્ષા કર્યા વિના ન કરવું; પણ પૂર્ણપણે પરીક્ષા કે તપાસ કરીનેજ કરવું; જેથી પાછળથી પશ્ચાત્તાપ ન કરવો પડે.

૪૬

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

પારકા તુચ્છગુણોને વિષે બહુ રાગ, અને પોતાના ઉત્તમ ગુણોને વિષે પણ સંતોષ નહિ— એવા પ્રકારનો સાધુ જનોના મન નો વિવેક હોય છે.

સાધુજનો અન્ય વ્યાપારથી પરાહમુખ છતાં પણ, પરોપકાર રૂપી વ્યાપારના ભારને વહન કરવાને સદા ઇચ્છાતુર અને શક્તિ-માન છે.

સ્વભાવતઃ શુદ્ધ એવા સાધુજનોના ચિત્તને કોઈપણ ઉપાધિ વિકાર કરી શકતી નથી, તેથી અન્યવર્ણના યોગથી પોતાનો સ્વભાવ ત્વજી દેનાર એવા સ્કારિક રત્નથી પણ અધિક છે.

જેમ વિધાતાએ સજ્જનોને સરજીને આપણાપર ઉપકાર કર્યો છે; તેમ દુર્જનોને સરજીને પણ સજ્જનોપર ઉપકાર કર્યો છે; કારણકે અન્ધકાર શિવાય ચંદ્રમાની અને અન્ય કાચની ગેરહાજરીમાં મણિની કિમ્મત થતી નથી.

બહારથી કોમળ વાતીલાપ કરતા પણ અન્તઃકરણને વિષે કડિન એવા શઠ લોકોથી બુલાવામાં પડતા નહિ. શેવાળથી શોભતા એવા પથ્થર પર પડવું એ કેવળ દુઃખનું જ કારણ છે.

ગુણોની નિન્દા કરનાર બળ પુરૂષોની લક્ષ્મી—આબરૂ પક્ષની પેઠે દિવસ પર્યન્તજ રહેવાની. દિવસ પૂર્ણ થયે જેમ કમળ મુદ્રિત થઈ જાય છે, તેમ એવા લોકો પણ પોતાનો દિન (ઉદય) પૂર્ણ (અસ્ત) થયે છતે શોભા રહિત થાય છે.

બલેને નીચ માણસ દદાપિ ઉચ્ચાસન પર બેસે પણ તેથી સત્પુરૂષોના ચિત્તને લેશં પણ ચમત્કાર નહિં લાગે: સુવર્ણના મેડ પર બેઠેલો દીન કાકપક્ષી કાક જ રહેવાનો.

સત્પુરૂષોની વૃત્તિ ગંગા નદી જેવી છે, અને બળ પુરૂષોની વૃત્તિ યમુના નદી જેવી છે, તેમના સંગમરૂપ તીર્થને વિષે મજ્જન કરાવીને તમારા પ્રપન્ધ—લેખ આદિને વિશુદ્ધ કરો.

ધનવાન, વિદ્યાવાન, રાજા, નદી અને વૈધ-એ પાંચ જે ગ્રામ કે નગરમાં ન હોય ત્યાં એક પણ દિવસ વાસ કરવો નહિ.

સદ્ગોપરસરાજ.

૩૭

તેમજ જ્યાં કોઈ નાયક ન હોય ત્યાં, અને જ્યાં બાળ નાયક હોય ત્યાં, તેમજ જ્યાં સ્ત્રી નાયક હોય ત્યાં પણ રહેવું નહિ.

પરદ્રવ્યને વિષે અનભિસપણું, સર્વ સત્વોને વિષે મૈત્રીભાવ અને કર્મના ફળ મળે છે એવી શ્રદ્ધા—એ ત્રણે વાનાં નિત્ય મનને વિષે ચિંતવવા.

પ્રાણુતિપાત એટલે જીવહિંસા, સ્તૈન્ય એટલે ચોરી અને પરદારાગમન એટલે પરસ્ત્રીમેવન—એ ત્રણ મહા પાપ આ કાયાએ સર્વદા વર્જવાં.

કાલે કોનું શું થશે એમ કોઈ જાણતું નથી. (આવતી) કાલે કરવાનું હોય તે આજેજ કરવું.

આ લોક અને પરલોક—ઉભયને સુખકર્તા એવું જે કાર્ય હોય તેજ સર્વદા આચરવું, ઇતરનો ત્યાગ કરવો.

મનુષ્ય માત્ર સુખી થવાને માટે અનેક પ્રયત્નો કરે છે, તેમાં પ્રથમ અવસ્થામાં વિદ્યાભ્યાસ કરી મનને કેળવે છે. મન કેળવવાની સાથે તન પણ કેળવવાની આવશ્યકતા ચોતરફથી સ્વીકારાઈ ચુકી છે. કારણ કે મનની અસર તન ઉપર અને તનની અસર મન ઉપર થતી જણાય છે. એ ઉભયની પ્રસન્નતા એમ એક બીજાને આભારી છે, માટે શરીરની જે ચેષ્ટા હિત કરનારી, દૃઢતા દેનારી અને બળ વધારનારી હોય, તે અવશ્ય થોડી થોડી કરવી. કારણ કે એ ચેષ્ટા જેને કસરત કહે છે, તે શરીરમાં હૃદયકાપણું, કામ કરવાનું સામર્થ્ય અને શ્રમ સહનકરવાપણું ઉત્પન્ન કરે છે.

વળી વ્યવહારમાં સુખી થવાની ઇચ્છા હોય તો રાજ્ય વિરૂદ્ધ આચરણ કદિ પણ કરવું નહિ; કારણ કે એમ કરવાથી રાજશિક્ષાને પામીને દુઃખી થવાય છે.

વળી વ્યવહારમાં કુળના બચાવ માટે એકનો, ગામના બચાવ માટે કુળનો, દેશના બચાવ માટે ગામનો અને પોતાના બચાવ માટે પૃથ્વીનો પણ જરૂર પડે તો ત્યાગ કરવો.

૩૮

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

મિત્રતા કરવી તો પોતાથી સમાન કે અધિક ગુણવાળી કરવી; કારણ કે એઓજ વિશ્રાન્તિના હેતુ છે. વળી જેની પાસે પોતે પોતાના સુખદુઃખની વાતો કરી શકે એવાનીજ મૈત્રી કરવી. કારણ કે પાણીના છાંટારૂપ મિત્ર મળવાથી જેમ દુધનો ઉભરો બેસી જાય છે, તેમ મિત્ર પાસે વાત કરવાથી મન શાંત થાય છે.

સત્પુરુષોની મિત્રાઈ વિષે એ બોધક દષ્ટાંત સાંભળો—
દુધે પોતામાં મળેલા જળને પ્રથમ પોતાના સર્વ ગુણ આપ્યા, તે જળે પણ ઉણુ થવા અગ્નિપર મૂકેલું દુધ ઉણુ થતું જોઈ પોતાના આત્માને અગ્નિમાં ઢોમ્મો, અર્થાત્ પોતે બળવા માંડ્યું. ત્યારે દુધે પણ મિત્રની આપત્તિ જોઈ અગ્નિને શીત કરવા તેની કને જવાતું કર્યું, અર્થાત્ ઉભરાવા માંડ્યું. પણ પુનઃ જળરૂપ મિત્રનો સહવાસ થવાથી (ભળવાથી) શાન્ત થયું. આવી સત્પુરુષોની મિત્રાઈ હોય છે.

પોતામાં પરોપકાર, ઇન્દ્રિયનિગ્રહ, શૌર્ય, વિજ્ઞાન, વિનય તથા નીતિરૂપ ગુણ હોય, તેમાં વિરમય પામવું નહિ. કારણ કે વસુંધરા બહુરતના છે.

વ્યવહારમાં અત્યન્ત સરલપણે વર્તવું નહિ; કારણ કે વનમાં જઈને જોશો તો માલમ પડશે કે ત્યાં સરલ એટલે સીંચાં વૃક્ષો કપાય છે અને વાંકાચૂંકા કાયમ રહે છે.

વખત નીમી કાર્ય કરવાં, ક્યારેય અન્યથા કરવાં નહિ. કારણ કે વખત નીમ્યા વિના કાર્ય કરવાથી કાર્યોને વિષે ગુન્થવારો ઉત્પન્ન થાય છે, અને એક પણ કાર્ય સિદ્ધ થતું નથી. વખત બાંધીને કાર્ય કરવાથી સર્વ કાર્યો ફતેહમંદપણે પાર ઉતરે છે. એટલુંજ નહિ પણ રમત ગમત ને કુરસદનો વખત પણ વધે છે, જે બુદ્ધિમાન જનો કાવ્યશાસ્ત્રના વિનોદમાં નિર્ગમન કરે છે.

આપણું ખેદ પામેલું ચિત્ત સુભાષિત રહોઃ—કાવ્યાદિવડે પ્રસન્ન થાય છે, અન્યતું સુભાષિત સાંભળવા ઇચ્છે છે, અને અજ્ઞાની તથા જ્ઞાનીને પણ સુભાષિતવડે વશ કરી શકે છે. માટે મનુષ્યોએ અવશ્ય સુભાષિતનો સંગ્રહ કરવો.

કોન્કરન્સનાં તત્વો.

૪૮

છેવટ ગુણગ્રાહી જન જ સુખી થાય છે, મારે સર્વ સ્થળેથી
ગુણ અદ્વલ કરવો, હૃદયરિત છોડી સુચરિત અદ્વલ કરવાં.

તત્ત્વી.

કોન્કરન્સનાં તત્વો.

(અનુસંધાન ગયા અશાદ માસથી.)

કોન્કરન્સનું પાંચમું તત્ત્વ ઐક્ય છે. એ તત્ત્વ સર્વ
તત્ત્વોમાં પ્રથમ પદે આવે છે, જ્યાં સુધી ઐક્ય
ઐક્ય. તત્ત્વ ન હોય, ત્યાં સુધી કોઈ પણ કાર્ય સિદ્ધ
થઈ શકતું નથી. ઐક્યના બળથી સર્વ પ્રકારના
કાર્યો સિદ્ધ થાય છે, તેથી ઐક્ય એ દિવ્ય ગુણ કહેવાય છે. જે
જનસમુદાય ઐક્યબળવાળો હશે, તે સદા વિજયી થશે. ઐક્ય
બળના પ્રભાવથી અનેક દેશ વિજયી થાય છે, અને મહાન્ સત્તા
પણ તેના બળ આગળ નિર્બળ થઈ ગયેલી છે. યુરોપની બળ-
વતી પ્રજા રૂશીયાને જાપાને પરાજીત કરી, તેનું કારણ ઐક્ય
છે. જાપાની પ્રજા પોતાના ઐક્ય બળે કરી સર્વ રીતે વિજયવતી
થયેલી છે, તેથી આપણે એ ઐક્ય ગુણ સંપાદન કરવાને તત્પર
રહેવાનું છે. જે આપણામાં એ મહત્ તત્ત્વ રહેલું હશે, તે
આપણી કોન્કરન્સ સદા વિજયવતી થયા કરશે. જે આપણી કોન્કરન્સને
વિજય, ઉદય, સામર્થ્ય, પ્રભાવ અને મહત્તા વિગેરે પ્રાપ્ત કરાવવા
હોય તે તેને આપણે ઐક્ય બળ અર્પણ કરવું. ઐક્યબળવડે
બળવતી થયેલી કોન્કરન્સ તે મેળવવાને સમર્થ થઈ શકશે. એ
ઐક્યતત્ત્વના દ્રવ્યઐક્ય અને ભાવઐક્ય-એવા બે પ્રકાર છે.
દ્રવ્ય ઐક્ય એ વસ્તુતઃ ફળદાયક થઈ શકતું નથી. કારણ કે
તેની અંદર બાહ્યભાવ રહેલો છે. જ્યારે એકતામાં બાહ્યભાવ ભો-
વામાં આવે છે, ત્યારે તે સર્વ રીતે નિષ્ફળ નીવડે છે. ઉપર
ઉપરથી સંબંધ હર્ષાવનારા અને કર્ત્રિમ એકતા બતાવનારા લોકોની

૪૨

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

પોતાના શુદ્ધ વિચાર પ્રગટ કરવા નેમ્યે. ને હૃદયમાં કોઈ પણ જાતની સ્વાર્થ વૃત્તિ હોય તો તેવા હૃદયમાંથી અશુદ્ધ વિચારોજ પ્રગટ થવાના; અને જે વિચારની અશુદ્ધિ છે તે કાર્ય સિદ્ધિમાં અંતરાય ઉત્પન્ન કરનારી છે.

આથી નિઃસ્વાર્થપણાનું ઉત્તમ તત્ત્વ કોન્દ્રન્સના ઉપાસકોએ સર્વદા સેવવું નેમ્યે. ને તેમનામાં નિઃસ્વાર્થતાનું ઉત્તમ તત્ત્વ પ્રગટ થશે, તો પછી તેમની શુદ્ધ ઇચ્છા પરાર્થમાં પ્રવૃત્તિ કરશે, એટલે કાર્ય સિદ્ધિ અવલંબે થયા વિના રહેશે નહિ.

શુદ્ધ ઇચ્છા એ દિવ્ય વસ્તુ છે. હૃદયના ઉંડા પ્રદેશમાંથી શુદ્ધ ઇચ્છા પ્રગટ થાય છે. “હું મારા સાધર્મી બંધુઓનું કલ્યાણ કરું; મારા ધર્મનો, મારા ધર્મ જ્ઞાનનો, અને મારી કોમનો ઉદય થવામાં હું પ્રયત્ન કરું.”—આવી શુદ્ધ ઇચ્છા ને દરેક પ્રતિનિધિના હૃદયમાં પ્રગટ થાય, તો આપણી કોન્દ્રન્સ મહાભારત કાર્ય કરવાને સમર્થ થાય એ નિઃસંદેહ વાર્તા છે.

શુદ્ધ ઇચ્છાનું સામર્થ્ય આ જગત્માં કેટલું છે તે મનુષ્યો જાણતાં નથી. પવન, વરાળ, અને વીજળીનું અસાધારણ સામર્થ્ય પણ શુદ્ધ ઇચ્છાના સામર્થ્ય આગળ કશી ગણતરીમાં નથી. મનુષ્યે આજ સુધીમાં જે આશ્ચર્યકારી સામર્થ્ય મેળવ્યું છે, હાલ મેળવે છે અને ભવિષ્યમાં મેળવશે તે સર્વ શુદ્ધ ઇચ્છાનોજ પ્રભાવ છે. જ્યાં એવી શુદ્ધ ઇચ્છાનો અભાવ હોય છે, ત્યાં ઉન્નતિ અટકે છે. જેમ જેમ શુદ્ધ ઇચ્છા પ્રબળ થતી જાય, તેમ તેમ ઉન્નતિના વેગનું ગળ પણ વધતું જાય છે, અને શુદ્ધ ઇચ્છાને દળાવવાનો જેમ જેમ અધિક પ્રયત્ન તેમ તેમ ઉન્નતિના વેગનું પાછું હકવું થતું જાય છે. તેથી નિઃસ્વાર્થ વૃત્તિની સાથે સંખર્ષ રાખનારી શુદ્ધ ઇચ્છાને નિરંતર અન્તઃકરણને વિષે સ્થાન આપી કોન્દ્રન્સના હિતના આ છટકા તત્ત્વમાં સદા પ્રયત્નશીલ રહેવું.

ધર્મની ખરી કુંચી.

૪૩

ધર્મ રતનની પ્રાપ્તિને માટે અવશ્ય પ્રાપ્ત

કરવા યોગ્ય ગુણો.

(ધર્મની ખરી કુંચી.)

(ગયા અંકથી ચાલુ.)

ઉક્તગુણભૂષિત લગ્ય સત્વોએ શુદ્ધ ધર્મની પ્રાપ્તિ માટે શુદ્ધ સંયમ ધારી સદ્ગુરુ પાસે સુશ્રુષા પૂર્વક ધર્મનું સ્વરૂપ સાંભળવા અને તેનું મનન કરવા સાથે યથાશક્તિ તેનું પરિશીલન કરવાને પ્રયત્ન સેવવો જોઈએ. તે ધર્મ મુખ્યપણે બે પ્રકારનો છે. દેશવિરતિ ધર્મ અને સર્વ વિરતિ ધર્મ; દેશવિરતિ ધર્મના અધિકારી ગૃહસ્થ લોક હોઈ શકે છે, અને સર્વ વિરતિ ધર્મના અધિકારી સાધુ મુનિરાજ હોઈ શકે છે. સ્થૂલ થકી હિંસા, અસત્ય, અદત્ત, મૈથુનનો ત્યાગ અને પરિગ્રહનું પ્રમાણ કરવા રૂપ પાંચ અભુવત; દિગ્વિરમણ, ભોગોપભોગવિરમણ અને અનર્થ દ્વંડ વિરમણ રૂપ ત્રણ ગુણવત; તથા સામાયક, દેશાવગાસિક, પૌષધ અને અતિથિસંવિભાગ રૂપ દ્વાદશવત ગૃહસ્થ (શ્રાવક) ને હોઈ શકે છે. સાધુ મુનિરાજને તો સર્વથા હિંસા, અસત્ય અદત્ત, અપ્રહ્મ તથા પરિગ્રહના પરિહારથી અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય પ્રજ્ઞચર્ય અને અસંગતા રૂપ પાંચ મહાવ્રતો પાળવા સાથે રાત્રીભોજનનો સર્વથા ત્યાગ કરવાનો હોય છે. (વિવેકવંત ગૃહસ્થ પણ રાત્રીભોજનનો ત્યાગજ કરે છે) તે ઉપરાંત સાધુ મુનિરાજને નીચેનીદશ શિક્ષા સંપૂર્ણ રીતે પાળવાની હોય છે, અને ગૃહસ્થને બની શકે તેટલા પ્રમાણમાં તે પાળવાની હોય છે.

૧ ક્ષમા-અપરાધિ જીવોનું અંતઃકરણથી પણ અહિત નહિ ઇચ્છતાં જેમ સ્વપરહિત થઈ શકે તેમ સહનશીલતાપૂર્વક ઉચિત પ્રવૃત્તિ યા નિવૃત્તિ કરવી અને જીનેશ્વર પ્રભુના પવિત્ર વચનનો તેવો મર્મ સમજીને અથવા આત્માનો એવોજ ધર્મ સમજીને સહજ સહનશીલતા ધારવી તે.

૪૪

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

૨ મૃદુતા—ભાતિમદ, કુળમદ, યાળમદ, પ્રજામદ, તપમદ, રૂપ-મદ, લાલિમદ અને ઐશ્વર્યમદનું સ્વરૂપ સારી રીતે સમજી, તેથી થતી હાનિને વિચારી તે સંબંધી મિથ્યાલિમાન તજીને નમ્રતા યાને લઘુતા ધારણ કરવી; ગુણગુણીનો દ્રવ્યભાવથી વિનય સાચવવો, તેની ઉચિત સેવા ચાકરી કરવી, તેમનું અપમાન કરવાથી સદંતરે દૂર રહેવું; વિગેરે નમ્રતાના નિયમો ધ્યાનમાં રાખીને સ્વપરની પરમાર્થથી ઉન્નતિ થાય એવો સતત ખ્યાલ રાખી રહેવું તે.

૩ સરલતા—સર્વ પ્રકારની માયા તજી નિષ્કપટ થઈ રહેણી કહેણી એક સરખી પવિત્ર રાખવી. જેમ મન વચન અને કાયાની પવિત્રતા સચવાય, અન્ય જનોને સત્યની પ્રતીતિ થાય તેમ પ્રયત્નથી સ્વઉપયોગ સાધ્ય રાખીને વ્યવહાર કરવો તે.

૪ સંતોષ—વિષય તૃપ્તાનો ત્યાગ કરી તે માટે થતા સંકલ્પ-વિકલ્પોને સમાવી હૃદય સંતુષ્ટવૃત્તિને ધારણ કરી સ્થિર ચિત્તથી સમ્યગ્ દર્શન જ્ઞાન અને આશિષરૂપ રતનત્રયીનું સેવન કરવું તેમજ સર્વ પાપ ઉપાધિથી નિવર્તવું તે.

૫ તપ—મન અને ઇન્દ્રિયોના વિકાર દૂર કરવા તેમજ પૂર્વ કર્મનો ક્ષય કરવા સમતા પૂર્વક બાહ્ય અને અભ્યંતર તપનું સેવન કરવું. ઉપવાસ આદિક બાહ્યતપ સમજીને સમતાપૂર્વક કરવાથી જ્ઞાન ધ્યાન પ્રમુખ અભ્યંતર તપની પુષ્ટિને માટેજ થાય છે. તેથી તે અવશ્ય કરવા યોગ્યજ છે. તપથી આત્મા કંચન જેવો નિર્મળ થાય છે.

૬ સંયમ—વિષય કષાયાદિક પ્રમાદમાં પ્રવર્તતા આત્માને નિયમમાં રાખવા યમનિયમનું પાલન કરવું, ઇન્દ્રિયોનું દમન કરવું, કષાયનો ત્યાગ કરવો અને મન વચન કાયાને બનતા કાબુમાં રાખવા તે.

૭ સત્ય—સહુને પ્રિય અને હિતકર થાય એવુંજ વચન વિચારીને અવસર ઉચિત બોલવું, જેથી ધર્મને કોઈ રીતે બાધક ન આવે તે.

૮ શ્રેય-મન વચન અને કાયાની પવિત્રતા જાળવવાને બન-

અન્યાવલોકન.

૪૫

તો પ્રયત્ન સેચ્યા કરવો. પ્રમાણિકપણેજ વર્તવું. સર્વ જીવને આત્મ-સમાન લેખવા. કોઈની સાથે અંશમાં પણ વૈર વિરોધ રાખવો નહિ. સહુને મિત્રવત્ લેખવા, તેમને ઝનતી સહાય આપવી અને યુજ્યવંતને દેખી મનમાં પ્રમુદિત થવું--પાપી ઉપર પણ દ્રેષ ન કરવો તે.

૯ નિષ્પરિગ્રહતા—જેથી મૂર્છા ઉત્પન્ન થાય એવી કોઈ પણ વસ્તુનો સંગ્રહ નહિ કરવો. પરિગ્રહને અનર્થકારી જાણી તેનાથી દૂર રહેવું; કમલની પેરે નિર્લેપપણું ધારવું; પરસ્પૃહાને તથા નિ-સ્પૃહપણું આદરવું.

૧૦ બ્રહ્મચર્ય-નિર્મળ મન વચ્ચન અને કાયાથી કિંપાકની જેવા પરિણામે દુઃખદાયક વિષયરસનો ત્યાગ કરી નિર્વિવયપણું યાને નિર્વિકારપણું આદરવું. વિવેક રહિત પશુની જેવી કામ ક્રીડા તથા મુશીલપણું સેવવું. લજ્જાહીન એવી મૈથુનક્રીડાનો ત્યાગ કરી આત્મ રતિ ધારવી તે.

આ દશવિધ ધર્મશિક્ષાનું શુદ્ધ શ્રદ્ધાપૂર્વક સેવન કરવાથી કોઈપણ જીવનું સહજમાં કલ્યાણ થઈ શકે છે. માટે તેનું યથાવિધ સેવન કરવાની અતિ આવશ્યકતા છે. સમ્યગ્ દર્શન જ્ઞાન અને આ-રિત્ર એજ મોક્ષનો ખરો માર્ગ છે.

સન્મિત્રકર્પૂરવિજયજી.

અન્યાવલોકન.

આત્મપ્રકાશ—જેનાવડે આત્મા પ્રકાશ પામે એવો આ આત્મપ્રકાશ ગ્રંથ વૈરાગ્ય સંવેગ નિર્વેદદ્વારા મોક્ષ આરાધવામાં સ-હાયજૂત થવા માટે યોગનિષ્ઠ મુનિરાજ મહારાજ શ્રી ૧૦૦૮ ખ્રિ-સાગરજી એ દુહામાં રચી સર્વ સામાન્ય જીવોને લાણુત્રા-વાંચવામાં વિશેષ ઉપયોગી થાય એમ જાણી વિવેચન સહિત તૈયાર કરેલો છે.

સર્વ ભવ્યજનો પોતાના આત્મ સ્વરૂપને ઝાળખે, અને ઝાળખીને ઇષ્ટ કર્ત્તવ્યની સન્મુખતાથી લવજ્રમણનો વ્યુચ્છેદ કરે એ

૪૬

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

આ અંથ રચવાનો કર્તાનો ઉદ્દેશ છે. શ્રી સર્વજ્ઞ પરમાત્માએ યથા તથ્ય આત્મસ્વરૂપ બાણી સૂત્રોને વિષે ઉપદિશ્યું છે તે સૂત્રોરૂપી સમુદ્રમાંથી આ અંથ ઉદ્ધરીને સર્વચક્ષિતને મોક્ષાધિકારી થવાને યોગ્ય કરવાને આ અંથ રચવામાં આવ્યો છે. આ અંથ અધ્યાત્મ શાસ્ત્રનો છે અને એમાં અધ્યાત્મજ્ઞાનનું વિશેષ વિવેચન કર્યું છે. પ્રારંભમાં અહંવૃત્તિનું સ્વરૂપ બતાવી, આગળ એ વૃત્તિના નાશને અર્થે ષડ્દ્રવ્ય અને સાત નયની ઓળખાણ કરાવી છે. વળી પ્રાન્તે જ્ઞાન અને ક્રિયા ઉભયની એકત્વતાનું મુક્તિપ્રદ છે એમ સમજાવી પરસ્પર ક્રિયા અને જ્ઞાનનું પરમ આત્માનન્દ ઉત્પન્ન કરનારું માહાત્મ્ય વર્ણવ્યું છે.

હાલના સમયમાં એકાન્તમિથ્યાત્વના અધ્યાત્મ અંથો વાંચી શુદ્ધજ્ઞાની બની વ્યવહાર ક્રિયાથી બ્રહ્મ થઈ ફરનારાને આ અંથ ઉચ્ચ વિચારો આપી તત્ત્વનું યથાર્થ સ્વરૂપ સમજાવશે અને ધર્મ ક્રિયામાં વિશેષ રૂચિ કરાવશે.

જેવી રીતે તત્ત્વજ્ઞાન મુનિરાજે આ ઉત્તમ અંથ પોતે રચીને, તેવીજ રીતે પ્રસિદ્ધ કર્તા માણુસાના શેઠ વીરચંદ્રભાઈ કૃષ્ણાજીએ પણ વિના મૂલ્યે આપવા માટે આ અંથ છપાવી ધર્મરૂચિ જીવો પર એક મહોટો ઉપકાર કર્યો છે.

અર્ચાપત્ર.

મહેરબાન આત્માનન્દ પ્રકાશના આધિપતિ સાહેબ,

નીચેનો લેખ સાર્વજનિક લાભને ખાતર દાખલ કરી ઉપકૃત કરશો.

ખાંડ અને કેશરની અપવિત્રતાનો સવાલ લાંબા વખતથી ચક્રોળે ચઢેલો છે, અને કેટલાક હિંદુભાઈઓએ સ્વદેશી ખાંડ વાપરવાનું પ્રાયઃ ચાલુ કરી દીધું છે; એ ખાંડ વિદેશી ખાંડને મુકાબલે બહુ મોંઘી માલમ પડવાથી તથા પરદેશી ખાંડ અપવિત્ર છે કે નહિ, અને અપવિત્ર વસ્તુ સાથે સંમેલન થયા પછી અમુક

અચાપત્ર.

૪૭

ક્રિયા થયા પછી તે દોષ પાત્ર રહે છે કે કેમ ? વળી વિદેશી ખાંડને કેટલાક કારખાનાવાળા રૂપાંતર ફેરવી મોંઘે ભાવે સ્વદેશી ખાંડ તરીકે વેચવાનું માનવામાં આવે છે; તે ગંધી બાબતોમાં કેટલી સમ્યાધ છે, તે નક્કી કરવું બહુ અગત્યનું છે. જૈનોમાં આ સવાલ કોઈકવાર હાથ ધરવામાં આવે છે, વળી પડતો નાંખવામાં આવે છે; પણ એકજ નિર્ણય થઈ આખી હિંદુસ્તાનની જૈનકોમ માટે એકજ નિશ્ચય થાય એવાં સાધનો એકત્ર થયાં નથી.

કેશરના સંબંધમાં પણ અનેક બાબતો વિચારવાની છે. માંસ, ચરણી અથવા સ્પીરીટ (દારૂ)નો લેણ થાય છે કે નહિ, અને થાય છે તો કેવે પ્રકારે કયા કેશરમાં કરવામાં આવે છે, તેનો નિશ્ચય પણ થવો જરૂર છે, તેમજ કાશ્મીર અથવા ધરાનનું કેશર શુદ્ધ અને ઇતર કેશરના મુકાબલે યોગ્ય ભાવે અને જોઈએ તેટલું સહેજાઈથી મળી શકશે કે નહિ વગેરે બાબતો પણ વિચારવાની છે.

આ બાબતોનો નિશ્ચય થયા પછી પણ તેનો અમલ કરવાને જૈનોના મોટા જમણવારો સ્વામીવત્સલો અને ભાતામાં તેવી ખાંડ ચાલુ કરવાની શક્યતા માટે અને તીર્થોમાં તેમજ દેરાસરોમાં કેશર ચાલુ કરવા માટે તે તે સંસ્થાઓના વહીવટ કર્તાઓની સંમતિની પ્રથમ જરૂર પડશે. તે કાર્ય પાર પાડવા માટે દરેક તિર્થ અને મોટા શહેરોના આગેવાનોનું એક મહાન કમીશન નીમવાની પૂરી આવશ્યકતા છે, પણ એ કમીશન આગળ એ બાબતને લગતા સંપૂર્ણ સાધનો, જેવાં કે જાંને પક્ષની દલીલો, પૂરાવાઓ, સર્ટીફિકેટો, રિપોર્ટો પ્રમાણિક પુસ્તકોના આધારે વગેરે રજૂ કરવું એ પ્રથમ જરૂરનું હોવાથી શ્રી જૈન (સ્વેતાંબર) કોન્ફરન્સ હાલમાં “સક્કર (ખાંડ) કેશર પરીક્ષક કમીટી” નામની કમીટી નીમી છે.

એ કમીટી હાલ તુરત ખાંડના સંબંધમાં અત્રેના તેમજ પરદેશના કારખાનાવાળાઓ સાથે, તેમજ એ બાબતમાં ઉત્તર હિંદમાં ઘણી સભાઓ ભરાઈ છે તેના હેવાલો મેળવવા માટે અને

૪૮

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

અશુદ્ધતાના સંબંધનાં પ્રમાણોની પુષ્ટિની તેમજ વિરોધની ક્લીકો એકઠી કરવા માટે પત્ર વ્યવહાર કરશે.

વળી સ્પેતના અને અત્રેના કેશરવાળાઓ સાથે, સ્પેત, ધરાન, કાશ્મીર, આદિના કોન્સલ અને રાજકર્તા સાથે દેશી કેશર વેચનારાઓ સાથે અને એ બાબતપર અજવાળું પાડવાને જેની પાસે સાધન હોય તેઓ સાથે પત્ર વ્યવહાર કરી જોઈતી વિગતો મેળવી જુદા જુદા નમુનાઓનું પૃથક્કરણ કરાવી જોઈતી બાબતો એકઠી કરશે.

એ કમીટીએ પોતાનું કાર્ય ચાલુ કરી દીધેલું હોવાથી આપના વગવાળા પત્ર મારફત દરેક ધર્મિષ્ઠ બાઈ પછી ગમે તે જાતિના હોય તેઓને અરજ કરવામાં આવે છે કે એ બે વસ્તુના સંબંધમાં તેઓ પાસે જે જે પ્રકારનું રેકર્ડ, સાધન, લેખ, પુરાવા આદિ હોય તે સ્વાર્થ રહિતપણે દેવ સેવા અને આહાર શુદ્ધતાના બારીક ધાર્મિક સવાલપર લક્ષ આપી, દરેકે પોતાનું કર્તવ્ય સમજી, લખી મોકલવા કૃપા કરવી.

કમીટી એ વિષયના અભ્યાસીઓની સલાહ પણ લેશે, તેમજ જરૂર પડશે તો બંને પક્ષના વિચાર ધરાવનારાઓની અત્રે તેમજ બહાર ગામ જુગાની પણ લેશે. એવી સ્વતંત્ર જુગાની આપનારા ગૃહસ્થોએ પોતાના નામો ઠેકાણા સહિત લખી મોકલવા મહેરબાની કરવી.

જાતે તપાસ કરવાની સુચના આવશે તો બાસ માણસ પણ મોકલી આપવામાં આવશે.

લી૦ તા૦

મુંગઢ, પાપકુણી,
શ્રી જૈન (સ્વે.) કોન્ફરન્સ
ઓરીસ.

અમરચંદ પી. પરમાર,
સેક્રેટરી,

શ્રી જૈન સ્વેતાંબર કોન્ફરન્સની,
સક્કર (ખાંડ) કેશર પરીક્ષક કમીટી.